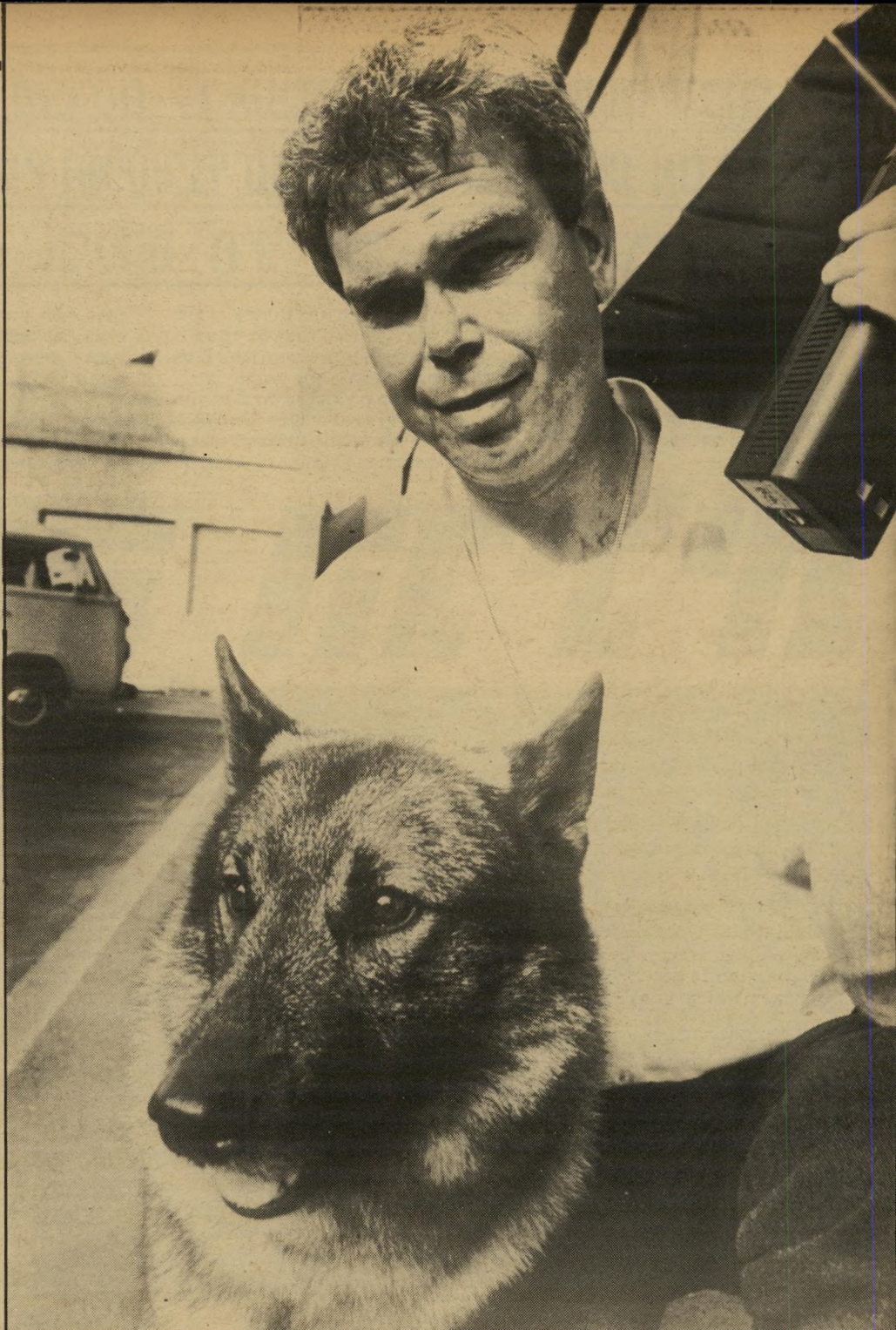

הוא שיחק אותה. המדינה כולה נפלה בפח. זה הצליח לגמרי התרגיל של דורון (תר) גילר

מזאת: הסוכנת שלה, אולגה הרציג, אמרה כי בריו'ט בררו מעולם לא הבטיחה את השתתפותה בתערוכה, וכי הכוכבת אומנם אוהבת חיות, אולם מתעבת אותן כשהן מחוייטות ומלודי קקות. גילר, 33, נולד בתל-אביב למיש" בריו'ט בררו נלחמת למען חיותיבר

השוויצר הכלב המגונדר ביותר בתערוכה היה כלב מגזע אפני שהגיע לישראל משווייץ. הכלב הוא בן ארבע שנים, השייך לפייר ריגולו, איש-עסקים. ריגולו הירבה לטרק את הכלב.

הבירה לטובת עסקי-חולין, אביו קבלן בניין, בית טוב. טבול בכסף ובקמצוץ של יחוס. הכל במידות הנכונות. גילר למד אלקטרוניקה. בצבא שירת בחיל-האוויר. מייד אחר-כך פתח חנות גדולה למכשירי סטריאו ברמת-גן. ב-12 השנים הבאות הספיק להי"ש, נשא, לבנות בית בהרצליה ולפתוח חנות נוספת בכיכר-המדינה. גם שלוש ילדים נולדו לו, ואשתו, שהיתה חוקרת מישטרית, נטשה את עבודתה כדי לטפל בהם. אל העיסוק בכלבים הגיע לגמרי במיקרה. "כלב הרועים הגרמני שלי זכה במקום הראשון בתחרות ארצית", הוא אומר. "התחלתי להתעניין למה דווקא הוא זכה, למה דווקא הכלב הזה

מכשיר קשר וזאב לדורון גילר, מנהל התערוכה שתעלה הפירסומת שביצע שנוי במחלוקת, יש

ה כל מה נע לפי המילים שלי, אומר דורון גילר, ומתכוון לתערוכת הכלבים. הוא זורק במהירות מילים קצרות, פקודתיות, אל מכשיר הקשר הנייד, ומצפה שכולם ימלאו בציותנות אחרי דבריו.

ואכן, הכל נע לפי המילים של גילר. ולא רק בתערוכת-הכלבים. כל הארץ ציפתה למוצאי-פיו. במשך שבועיים הוא היה הממונה הארצי על בריו'ט בררו.

יום אחד, לפני שבועיים, קם והכריז: בריו'ט בררו תגיע לישראל כאורחת של תערוכת-הכלבים. וכל הארץ געשה. אומנם כבר קשישה מעט, אבל בכל זאת ב"ב. ואותה ארץ קרתנית, האוכלת את אמניה-שלה, מוכנה לחבק בהערצה היסטורית כל אמן זה, ואפילו ברימוס.

מאז אותה הכרזה היו בררו וגילר לצמד המבוקש ביותר במדינה. כולם ייחלו לדבריו: איפה תישן בררו ומה תאכל, איפה תבקר, מי הם-כלביה ומי הם שומריה.

גילר ידע הכל. בחפץ-לב סיפר לכל מי שהיה מוכן לשמוע על לימוזנות וכריכים מתות-שדה ומיץ פיג'ויה וטיבעי, ושלושה גברתנים שיאבטחו ושלושה כלבים שילוו, ועל סיורים בירושלים ובנצרת ובסי-המלח. וכמובן: ביקור ממלכתי בתערוכת-הכלבים הרעולמית.

בררו, כידוע, לא הגיעה. יתירה

זוג מאושר קשה היה לדעת מי מאושר יותר: הכלב או בעליו. בשעות אחר-הצהריים המאוחרות הכלבים היו עייפים, חיפשו צל וקצת שקט. בעליהם, לעומת זאת, היו גאים ונמרצים.

"אני חזק בצד..."

מאות כלבים מגונדרים, רחוצים, מסורקים, הסתובבו בגאווה כנגדי התערוכה, הציגו את עצמם לראווה, רצו הנה והנה, ישבו, עמדו. נבחו קצת, כדי להוכיח כי לא רק יפים הם, אלא גם אינטליגנטיים. גם זכרים גם נקבות הפגינו את גופם. שוויון מינים מוחלט שרר בתערוכת-היופי הכלבית.